

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δικτατορίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΤΟ ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛ. ΣΧΟΛΗΣ

ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκτελεστοῦ αὐτῆς
Ἰωάννου Ἀργυριάδου

(Τὸ συνέχειαν ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Δεύτερον διότι αὐτὸς ὁ ἰδρυτὴς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τῆς διαθήκης αὐτοῦ ῥητῶς ὀρίζει τὸν χῶρον, ὃν αὐτὸς θέλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κατὰστάσις τῆς Σχολῆς, ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον τῆς διαθήκης 71 θέλει καὶ διατάττει νὰ συσταθῇ καὶ διακινήσῃ ἐν Ἀθήναις, φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν Μάνθου καὶ Γεωργίου Ριζάρηδων Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή. «Ὡς κατὰστάσις, λέγει τῆς Σχολῆς ταύτης θέλω νὰ χρησιμεύσῃ ἡ πλησίον τῶν Ἀνακτόρων κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων ἀνοικοδομή μου, ὅπου εὐρίσκεται καὶ τερπνότατον περιβάλλον, πρὸς διατήρησιν τοῦ ὁποῦ διατάττω νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. . . Ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἄλλον σκοπὸν, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου ὀφείλουν νὰ τὴν ἐπαυξήσωσιν, μεταρρυθμίζοντες αὐτὴν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον θέλει δὲ γίνῃ τοιαύτη ἐπισκευὴ ἣν ἐγὼ ζῶν δὲν ἐνεργήσω ἢ διατάξω ἄλλως πως. Εἰς τὸ κατὰστάσις τοῦτο διατάττω καὶ θέλω νὰ ἀνεγερθῇ ἐν παρεκκλήσιον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ὅπου καθ' ἐκάστην καθήμερινὴν νὰ προηγῇται τῆς διδασκαλίας προσευχή, τὰς δὲ Κυριακάς καὶ ἑορτάς χρεωστούσιν οἱ μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν» (πρὸς. καὶ σελ. 97 τῆς διαθήκης τοῦ 1853).

Διότι τρίτον κινδυνεύουσιν, ὡς παρακατιόντες θὰ ἴδωμεν, νὰ διαταραχθῶσιν καὶ ἀνατραπῶσιν ῥητὰς τῆς διαθήκης διατάξεις ἀπαρασάλευτοι, ἐν αἷς αὐτὸς ὁ ἰδρυτὴς δὲν ὀρίζει μόνον τὸν χῶρον, ὃν αὐτὸς θέλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς οἰκοδομήμα τῆς φερωνύμου αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ μετὰ σοφῆς προνοίας ὀρίζει συνάμα τοῦτο μὲν καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν πατρίδα τῶν τροφίμων αὐτῆς, τοῦτο δὲ καὶ τὸν σκοπὸν τὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπιδιωκόμενον, τοῦτο δὲ καὶ τὸ διδακτικὸν πρόγραμμα, δι' οὗ μάλιστα ὁ ἱερός τῆς Σχολῆς σκοπὸς μέλλει νὰ ἐπιτευχθῇ, τοῦτο δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν πατρίδα ἐκάστου τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης αὐτοῦ, ὧν ἄριστα καὶ σαφέστατα διαγράφει μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων, ὡς εἰπεῖν, λεπτομερειῶν, τὰ δικιώματα καὶ τὰ καθήκοντα, ὧν πάντων ἡ αὐθαίρετος παράβασις ἀνευθύνως δὲν ἐπιτρέπεται. (ἄρθρα 100. 101. 103. 109. 110. 72. 75. 76. 78. 96. 153. 156).

Διότι τέταρτον ὁ ἀοιδίμος τῆς Σχολῆς ἰδρυτὴς ὀρίζει, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνταφιασθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων περιβάλλον του. ἔνθα καὶ ἡ Σχολὴ κεί-

ται. «Παρακαλῶ, λέγει, τοὺς ἰδίους τούτου Ἐκτελεστάς μου νὰ φροντίσωσι περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ μὲ ἀπλούστατον καὶ χριστιανικὸν τρόπον. «Τὸ σῶμά μου θέλω νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἀμπελοκήπων πλησίον τῶν Ἀνακτόρων περιβάλλον μου. . .» Κατὰ τὴν ἰδίαν ἄρα θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδρυτοῦ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ σῶμα μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις σωζομένης ἐτι κατοικίας κατετέθη ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἡ φερωνύμος αὐτοῦ Σχολὴ κεῖται.

Διότι πέμπτον ὁ ἰδρυτὴς τῆς Σχολῆς ὀρίζει ἐν ἄρθρῳ 155 τῆς διαθήκης, ὅτι αὕτη εἶνε ἡ τελευταία θέλησις, γνώμη καὶ ἀπόφασίς του, πᾶσι δὲ ἄλλῃ ἀντιβαίνουσα εἰς ταύτην θεωρεῖται καὶ μένει ἄκυρος. «Παρακαλῶ καὶ αὐτοὺς, λέγει, τὴν χορείαν τῶν Ἐκτελεστῶν, ἵνα παρασταθῶσι καὶ πράξωσι μετὰ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ πάσης προθυμίας, ὅπως ἐκπληρωθῶσιν ἀπαραλάττως πάντα τὰ περ' ἐμοῦ διαταγόμενα ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου. . . Ἀποφαινομαι δὲ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ταύτην τὴν διαθήκην μου κυρίαν, βεβαίαν καὶ ἀπαρασάλευτον. Θέλω δὲ ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κύρος κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἀνθρωπίνους νόμους ἐν παντὶ κριτηρίῳ καθεστῶτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε μηδένα, οὔτε ὅσα διέταξα παρασάλευσιν καὶ ἀνατρέψιν, οὔτε τοὺς ῥηθέντας ἐκτελεστάς μου παρενοχλεῖν» (πρὸς. καὶ ἄρθρ. 70).

Διότι ἕκτον ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 ὁ ἰδρυτὴς τῆς Σχολῆς κατὰ παντός, ὅστις ἤθελε βάλῃ κατὰ νοῦν νὰ θελήσῃ νὰ τολμήσῃ ἢ τὴν μεταβολὴν ἢ τὴν ἀνατροπὴν τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης αὐτοῦ, ἐπιρρίπτει τὰς δεινότητας ἐπ' αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν γενεάν του ἄρας. «Πᾶς, λέγει, ὅστις ἤθελε τολμήσῃ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνατροπὴν τῶν διατάξεών μου, ἔστω κατηραμένος αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα του καὶ ὅλη ἡ γενεὰ του. Δὲν θέλω κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ὠφεληθῶσιν ὀλίγοι πρὸς βλάβην τῶν κοινωφελῶν διατάξεών μου». (πρὸς. καὶ τὰ ἐν τῷ κωδικέλλῳ σελ. 70 «ὅστις λάβῃ κατὰ νοῦν καὶ θελήσῃ νὰ μεταβάλῃ καμμίαν τῶν διατάξεών μου τόσοι τῶν παρῶν, ὅσοι καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διαθήκην μου, ἀφίνω εἰς αὐτὸν τὴν κατάραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ νὰ δώσῃ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ἴδῃ ποτέ»).

Κατὰ τὰς ἀναγραφείσας ἄρα ἀνωτέρω ῥητὰς καὶ σαφεῖς τῆς διαθήκης διατάξεις, ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸ τὸ κτήμα, ἐν ᾧ τὸ σεπτὸν τοῦ διαθέτου σῶμα ἐτάφη καὶ ἀνιδρύθη ἡ φερωνύμος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, ἥς εὐθὺς ἀπὸ τῆς συστάσεως ἤρξατο ἡ χρησιμοποίησις κατὰ τὴν τελευταίαν γνώμην, θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ διαθέτου καὶ διατελεῖ εἰσέτι καὶ νῦν γινομένη καὶ πάντοτε θὰ διατελῇ ἡ λειτουργία, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἀνοικοδομήσις ὁ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος ναός, — ὅσον ἀφορᾷ, λέγω, αὐτὸ τὸ κτήμα οὐδὲν ἄλλο ὁ διαθέτης ἐνόει καὶ οὐδὲν ἄλλο ἤθελεν, ἢ τὸ κτήμα αὐτὸ κυριώτατα καὶ ἀμετατρέπτως ἀναπαλλοτριωτὸν νὰ μὴν καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἄρα τοῦ κτήματος αὐτοῦ μόνον διαφεύγει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, καίτοι οὗτοι κατὰ ρητὴν τοῦ διαθέτου διάταξιν ἔχουσι λαβόντες παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν, ὅταν ὑπάρχωσιν ἱσχυροὶ καὶ ἀνυπερβλητοὶ λόγοι, νὰ γνωμοδοτήσωσιν, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἐν τοιαύτῃ ἀνυπερ-

βλήτῳ ἀνάγκῃ περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἄλλου τι-
νὸς ἀκινήτου κτήματος. Κυριώτατα δὲ καὶ ἀμετατρέπτως τοῦ κτήματος αὐτοῦ ἡ ἀπαλλοτριώσις τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης διαφεύγει καὶ δι' ἄλλους, οὗς εὐθὺς κατωτέρω θὰ δείξωμεν, λόγους καὶ διὰ τοὺς ἐξῆς, στενῶτατα καὶ ἀδιαιρέτως μετ' ἄλλῃλων συνδεδεμένους, τὸν μὲν, ὅτι αὐτὸς ὁ διαθέτης ἠθέλησε καὶ ἐζήτησεν ἐν αὐτῷ μὲν τὸ κτήματι νὰ συσταθῇ καὶ συνεσταθῇ ἡ φερωνύμος αὐτοῦ Σχολὴ καὶ ἐν αὐτῷ μόνον αὕτη νὰ λειτουργῇ, ὡς ἕκτοτε ἐπὶ τὸ βέλτιον ὁσημέραι λειτουργεῖ, ἐν αὐτῷ δὲ μόνον νὰ ταφῇ καὶ ἐτάφη, ἐν αὐτῷ δὲ μόνον νὰ ἀνεγερθῇ καὶ ἀνηγέρθῃ ὁ φερωνύμος ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἐφ' οὗ τὸν θεμέλιον λίθον ἀναγεγραμμένα εἶνε τὰ σεπτὰ ὀνόματα τῶν ἀοιδίμων ἰδρυτῶν Μάνθου καὶ Γεωργίου, ἅμα δὲ τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ σεπτὴ τοῦ σώματος αὐτοῦ κόνις νὰ ἐγκρύπτηται, καθὼς εὐλαβῶς καὶ ἀσφαλῶς ἐγκρύπτεται τὸν δέ, ὅτι οὐδὲ εἰς (δόξα τῷ Θεῷ καὶ χάρις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν πρόνοιαν τῶν Ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης) ὑπάρχει ἱσχυρὸς καὶ ἀνυπερβλητὸς λόγος, ὅστις ἀναγκάζει τοὺς Ἐκτελεστάς τῆς Διαθήκης εἰς γνωμοδότησιν περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἄλλου τινὸς κτήματος τῆς Σχολῆς νὰ προβῶσιν, ὅποτε, ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, οἱ Ἐκτελεσταὶ ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς Σχολῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἄλλου τινὸς ἀκινήτου κτήματος αὐτῆς ἤθελον γνωμοδοτήσῃ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΚ ΒΟΛΟΥ

Οἱ Ἡπειρωταὶ ὁμοσυνήτες καὶ συμπαράττοντες. — Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. — Ἀδελφότης ἐν Βόλῳ

Τὴν εὐχαρίστησιν ἡ ἀπήλαυσα ἑορτάζων τὸ πρῶτον τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, μάρτυρος ἐξ Ἰωαννίνων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐν Βόλῳ συμπατριωτῶν μου δὲν δύναμαι νὰ σᾶς περιγράψω ἐπαρκῶς. Οὐχ ἤττιαν ὅμως καθήκον ἐπιτελὼν σπεύδω νὰ μεταδώσω διὰ τῆς φίλης «Φωνῆς» τὰς ἐκ τῆς ἑορτῆς ἐντυπώσεις μου, χάριν τῶν εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς εὐρισκομένων Ἡπειρωτῶν καὶ νὰ ἐξάρω τὸ πατριωτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον τῶν ἐν Βόλῳ Ἡπειρωτῶν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ὁμοθείας πρὸς ἑορτασμὸν τοῦ μάρτυρος τῆς πίστεως καὶ πατρίδος καὶ συστάσιν Ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος καλὰ ἔργα προσδοκῶσα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς δούλης ἡμῶν πατρίδος. Τὸ ρητὸν ἐν τῇ Ἐνώσει ἡ ἰσχυρὴ ἐνέ-
ἐνέχει διὰ τοὺς Ἡπειρώτας μεγαλητέρα νάζειαν καὶ εὐχῆς ἔργον ἔαν καὶ ἄλλαι παροικίαι προ-
βῶσιν εἰς ὅμοια ἔργα ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ τῆς συνεργασίας εἰς Ἡπειρωτικὰ ἔργα, διότι ἄλλως θὰ καταστῶμεν μάρτυρες τῶν ἄλλοτριῶν ἔργων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀδελφότητος, ἥς ἡ ὑπαρξίς ὀφεί-
λεν νὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν ἀλληλέγγυον ἐνότητά μεθ' ὅλων τῶν ἐν ἄλλαις μέρισι ὑπαρχουσῶν ἀδελφοτήτων, πλὴν δυστυχῶς εἰς ἄλλα τυρβάζουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις ἀπαγορευόμενοι οὕτω καὶ τοὺς ἄλλους. Ἔως ποτε;

Ἐν τῇ συνοικίᾳ Παλαιᾷ τοῦ Βόλου ἔχει ἰδρυθῇ πρὸ διετίας, ἐν ὥρᾳ ἀληθῶς θέσει, ἐντὸς τοῦ ἄλλοτε χώρου τοῦ φρουρίου Ναὸς ἀρκετὰ κόσμος καὶ εὐπρεπὴς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων Θεοδώρων. Ἐν τούτῳ εὐρεται μετὰ τῶν ἄλλων ἀφιερωμάτων καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Πολιούχου τῆς

πάντων τῶν καθηγητῶν καὶ μαθητῶν τοῦ διδασκαλείου. Λόγων πανηγυρικῶν ἐξεφώνησεν ὁ δευτέρως γραμματικὸς καὶ συγγραφεὺς πλείστον διδακτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἔργων κ. Γεώργιος Δ. Ζηκίδης, ἐξάρας τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἔσχεν ἡ θυσία τοῦ ἱερομάρτυρος ἐπὶ τοῦ καθολοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ἡμεῖρος καὶ τῶν ὁμῶρον χωρῶν. Ὁ χορὸς δὲ τῶν μαθητῶν τοῦ διδασκαλείου, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ καλλίστου καθηγητοῦ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων κ. Βλαγγέλιου Μπαμμεῖου, ἐψάλλον δι' ἐτεροφωνίαν δι' ἡγήρους καὶ μελωδικωτάτης φωνῆς πλείστα ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα, κατακηλύοντα τὴν ἀκοὴν καὶ ἀνυψοῦντα τὴν ἀνάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Ὑψίστον δημιουργόν τοῦ παντός. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερουργίας μετέβησαν πάντες, παιανίζουσας τῆς μουσικῆς εἰς τὸ πρό τῆς πλατείας, τὸν δικαστήριον Ἐνεοδοχείου τῆς Ἡπειροθεσσαλίας, ἔνθα ἐγένετο τὸ ὕψωμα τοῦ ἁγίου, καὶ ἐδέχθησαν ἀναψυκτικὰ ποτὰ, ἐκφόρσαντες συνάμα καὶ τὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς διοργανώσαντας τὴν ἐορτήν κ. κ. Δημήτριον Στυλιανὸν καὶ Ἰωάννην Ζουγκλόν.

BOYΛΗ

Οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως τοῦ Κοιμονιδούρου.—
Ὁ ὁργανισμὸς τοῦ στρατοῦ.—Ὁ Διάδοχος.—Ὁ
λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός κ. Κουμουνδούρος εἰς τρεῖς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του καὶ προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οὐχὶ τὸ ἔλλειμμα τῶν 4 1)2 ἐκατομ. ἀλλὰ τὸ ὄργανισμὸς τοῦ στρατοῦ κυρίως ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς παραιτήσεώς του νὰ ἐξηκολούθησεν δὲς ὡς εἶχε :

Ὁμιλῶν χθὲς πρὸς ὑμᾶς, κ. βουλευταί,
ἔλεγον, ὅτι ἐπειδὴ σήμερον δὲν λαμβάνει χώραν
ἐκκλησίαν συζητήσεων ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ στρα-
τοῦ, τούτου ἕνεκα δὲν θὲ ἀσχοληθῶ διὰ μακ-
ρόν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἀλλὰ θὰ πε-
ριορίσω εἰς μερικὰ σημεῖα τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅ-
πως πείσω ὑμᾶς, ὅτι εἶχον ἀπόλυτον ἔκκαλον
ἐν συνταγματικῇς ὑποτροπῇ νὰ τῆρῃ, ἣν σέ-
στις ἐτήρησα ἐναντι τοῦ Στέμματος, προσπίλιν-
οντός τοι τοῦ συμφέροντος τοῦ στρατοῦ, οὗ εἶχον τὴν
τιμὴν νὰ πείστωμαι. Τὸ θάρρος ἀπὸ τοῦ ὅστιον
ἐπέδιδξα, διαφωνήσας πρὸς τὴν Α. Υ. νομίζω
ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ τοῖς ἐπιδεικνύσω πάντας τοὺς
ἐκσυμβούλους τοῦ Στέμματος, ὅταν πρόκειται ὡς
ἐγὼ εἶχον κατῆλθον νὰ συμβουλευθῶναι εἰλικρινῶς
αὐτὸν. *Ὁ ὑπουργὸς δ' ἐκείνος ὅστις δὲν ἔχει το
θάρρος νὰ ἐκπληρῇ τὸ ὕψιστον αὐτὸ καθήκον,
δὲν συντρέχει τὴν πατρίδα του, καταφωροῦνται
δὲ ἀνάξιος ἐκσυμβούλος τοῦ Στέμματος. Εἴπω

ἴσθαι, ὅτι ὁ Ὀργάνισμός, ὁ δὲ πῶν σήμερον τὸ
 στράτευμα, δὲν πληροῖ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ. Ὁ
 τοῖσδε Ὀργάνισμός ἐδεωκε ἵνα ἦται εἰς τὸν
 τετρατὸν αὐτὸς διέτρεσε τὸ στράτευμα καὶ κατέ-
 τρεψε τοὺς ἀξωματικούς μισθοὺς καὶ ὅχι
 τοὺς ἀνδρῶν τῆς Πατρίδος. Ὀργάνισμός στρατοῦ,
 ὡς οὖν, δὲν θὰ εἴπῃ ἄβρισμα νομοθετημάτων
 ἀποβλεπόντων ἀπολλευστικῶς διὰ τὴν παροχὴν
 ἰσχυρῶν. Ὀργάνισμός πληρῶν τὸν σκοπὸν τοῦ
 στρατεύματος δὲν ἐπιτρέπει κατὰ τὴν ὥραν τοῦ
 πολέμου εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ διατάσῃ τὸν ὁχη-
 ματικὸν μονάδων στρατοῦ, τὴν διοίκησιν τῶν
 πολεμικῶν ν' ἀναθέτῃ εἰς μέρος τῶν ὑπαρχόντων
 τετελεχῶν. Τοῦτο δ' ἔγωγ ὑπ' ὀνιν καὶ ὁ κατὰ

ΣΗΜ. «Φωνῆς Ἠπειρου». — Περὶ τοῦ ποῖαν ση-
μαίαν πρέπει νὰ φέρῃ ἡ ἀδελφότης θέλομεν γράψαι
κατὰ τὴν γνώμην μας τὰ δέοντα.

ΕΚ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπετεῖφ τῆς μνήμης τοῦ πανευφύ-
μου νεομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἐξ Ἰωαν-
νίνων, ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος τὴν 17ην ἡ ἐτήσια
ἐκτελεστικὰ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα παρεπὶρρημόντων
Ἱερωτοῶν. Εἰς τὴν ἱερωουργίαν προήχθη ὅλοι
οἱ Ἱερωῶται, ὁ Μακεδονικὸς σύλλογος, ἐπι-
στὴς δὲ καὶ ὁ ἐξ Ἱερωτοῦ διευθυντὴς τοῦ διδα-
σκαλείου κ. Ἀναστάσιος Σακελλάρης μετὰ

των τού στρατού. Καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς
τῆς τῶν ὀνομασιῶν φρονεῖ ἡ Α. Υ. ὅτι με-
βαλε τὸν ἰσχύοντα νῦν ὀργανισμόν. Διὰ τὴν
φθῆ ἡ Α. Υ. περὶ καταστάσεως στελεχών
ναμένον· βα ἐπαρκέσῃσι καὶ εἰς μέρους
κληρωτῶν καὶ ἀνάπτυξιν ἰδίαν. Ἐμμερ-
δυστυχῶς μόνον περὶ τῆς αἰχμῆς τοῦ ἀφεί-
κτου στρατηγῆ, καὶ ὅλῃς 16 ὑποστράτη-
καὶ ἀντιστρατήγου. Μισθολόγιον ὕψους
ἐπικληθῆ ὁ ἥδῃ ὀργανισμός τοῦ στρατοῦ
μισθολόγιον ἐπὶ τῶν πρῶτον καὶ ἐπικληθῆ
ὀργανισμός, ὃ φέρων τὴν ὑπεργραφὴν τοῦ
χοῦ. (Αἰσθησις). Ἀναφέρει τὸν Διόδοτον
συντάκτην τοῦ σχεδιογραφηματος, ὅτι ἐπι-
μάθητο ὑπὸ τῶν ἐξημερῶν ὀργανισμῶν στρα-
τοῦ, ἀλλὰ διότι αὐτὸς εἶνε ὁ σαρμα-
τὸν, ἀλλὰ διότι φέρει τὴν ὑπεργραφὴν
Τὸν ὀργανισμόν δὲν τὸν συντάξαι ὁ Διό-
δος. Ἐνέπιστεῖθι τὴν σύνταξιν τὸν εἰς πο-
πὸν τῆς ἐμπειστασύνης του καὶ χωρὶς νὰ ἔξω-
καλῶς τί θίσεται, τὸν ὑπέγραψεν. Ἐμμε-
ἐννίησα τὴν εὐπιστίαν του, θήλῃκα τὴν
σφαλίσω αὐτῷ τὴν φιλοπατρίαν του, τὸν ὅτι
σμὸν του καὶ τούτου ἕνεκα δὲν ἀπέδωκεν
ὀργανισμόν.

Ὁ κ. Θεοτόκης (Πρωθυπουργός) λαμβάνει
τότε τὸν λόγον :

— Μοι ἐπιβάλλεται (λέγει) ν' ἀνακρίβησαι πολλές, λεχθεῖσας ὑπὸ τοῦ κ. Καραμουνδούρου. Δηλῶ, ὅτι οὐδέποτε ὁ κ. Καραμουνδούρος ἀνέφερεν ἐπὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅτι ὁ Διάδοχος τῷ παρόντι κενοῦντο οἱ ὀργανισμοὶ τοῦ στρατοῦ, μέ τὴν ἀξίωσιν καὶ ποθάλῃ αὐτὸς τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν.

Κομμουνδούρος. Βεβαῖω τὴν Βουλὴν, βουλευτὴς καὶ Κομμουνδούρος, ὡς ἄνθρωπος καθήκον νὰ εἶνε τίμιος, ὅτι ἀνεκοίνωσα εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς γενικὰς γραμμὰς σχεδίου τοῦ Διαδόχου. Δὲν εἶχον ἀνάγκη πλεῖστον νὰ ἐκθώσω καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Κομμοῦνην, προκειμένην περὶ τοιαύτου νομοσχεδίου.

Οὐδὲ ἥδη ἐπιτρέπεται νάνακονωθῇσι λέγει
μέρειαι αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ. Δὲν εἶχον ἐν
κτι νάναφέρω εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον
διὰ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ δημιουργεῖται αἰ
δαλον, τὸ ὅποιον δυνατόν νά ἐπιφέρῃ αἰμα
χυσίαν εἰς τὸ στράτευμα. (Ἀδελφισαί).

Δὲν ἔπρεπε ν' ἀνακοινώσω τὰτα καὶ τὸν
 ἕνεκα περιωρίσθην νὰ ἐκθέσω γενικὰς γραμ-
 τοῦ ὄργανισμοῦ. Ἦδη δὲ βεβαίῳ τὴν Βουλὴν
 δι, εὖ ἐννομοθετεῖτο ὁ ὄργανισμὸς αὐτῆς,
 δὲν ἄλλο θὰ εἶχομεν τὴν συντρέχοντα στρε-
 ἄλληλοσφαζομένον. (Θρήνη)

[illegible]

Δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ ὀργανισμοῦ ὁ ὑποπαι-
νός Στρατιωτικῶν καθίσταται ἀνάγκη παρ-
'Ολῶν δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος ἰσχύς παρ-
έχεται εἰς χεῖρας τοῦ Διαδόχου. Ὑβριζοῦν-
τὴν πλήρως ἀπολυταρχία, τὴν ὅποιαν ὡς ὑποπαι-
πέδειξα εἰς τοὺς ἀρμόδιους καὶ εἰς αὐτὸν
τὴν Βασιλέα, πρὸς δὲ εἶπον, ὅτι, ἐὰν ὑποπαι-
θῶ δὲ ὁποῖα ἐκ τῆς Βουλῆς τοιοῦτον
ἄνισμόν, παρκιστοῦμαι.

Ὁ κ. υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ
τὴν δὲν πρέπει νὰ ἐκφέρω γνώμην ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὅπερ θὰ ὑπόβαλλε,
ἐν γνωρίζῃ πῶς ἔχει. Ἐν τούτοις τὸν δια-
κρίνω, ὅτι γνωρίζῃ πῶς συνετάχθη. Τὸ νο-
μοσχέδιον αὐτὸ δὲν τὸ συνέταξεν ὁ κ. Τσαλα-
ντινῆς, ἀλλὰ τὸ παρέδωκεν, προτοῦ γεινῇ ὑπουργός,
στρατιωτικὸς ἐκεῖνος ὁ ὅποιος συνέταξε καὶ
ἐγγενισμένον. (Γέλια)

Τσαμαδός. Δὲν εἶνε ἀληθὲς τοῦτο.
Κοιμουνδοῦρος. Ἀνέμενον τοιαύτην ἀνάστα-
σιν. Καὶ ὁ ἐγκληματίας πρὸ τῶν δικαστῶν
ἀδύποτε διακηρύσσει τὴν ἐνοχλήν του. (Διαμαρ-
τυρία). Μὴ ἀνησυγεῖτε ὅμως, κύριοι βουλευ-
ται.

ταί. Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Τσαμαδὸς θὰ ὑπὸ
τὸ νομοσχέδιον καὶ θὰ ἐπιθεβαιώσῃ τοὺς
μον. Λέγω τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅν φοβοῦμαι
διαψεῦσεις.

Εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖται ὑπάγει δὲ ὁ
αὐτὸς πάντα τὰ τμήματα τοῦ ὑποκειμένου.
αὐτὸς τὸ ὕλικον τοῦ πολεμοῦ δὲ ἀρχή.
προηγουμένηται. Ἀλλὰ δύνασται νὰ καταστ
πέθωκον τὸν Διάδοχον; Οὐχί. Ἄλλως
ἀρχή; οὐδὲ ἀξιωματικὸς εἶναι, ἐντὶ οὗτε
ρῶτα, οὐδὲ ἀναγκαῖται εἰς τὰ στελεχί
διωσάμεν γενικὸν ἀρχηγόν, διὰ τὰ δι
καλὰ ἀποκτῆσθαι περὶ αὐτόν. Δὲ ἡξήρω ὅμως
ποτε νὰ γένη τοῦτο. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ
θεσασα εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχηγίαν κατὰ τὸν
μὲν ἐπάρει τοῦτο, ἐντὶ ἐπιστομῶν, διὰ τὴν
ἐν προπύργιον. Διὰ νόμου ὅμως ἀρχὴ εἰς
αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ δίδεται. Κατὰ τὸ σύν
υποκειμένου δὲν δίδονται εἰς τοὺς πρῶτα

Μετέβαλον τὸν ὀργανισμόν τοῦ Διαδύ-
 ῳ κεφαλῇ αὐτῷ, καὶ ἀνεγνώρισα τὴν
 ἀρχηγίαν αὐτοῦ ἐν τῷ στρατεύματι, ἔλε-
 εις τοὺς ἀντιφρονούντας ὑπουργούς, ὅτι π-
 τοῦτο, ὅχι διότι ἀμφιβάλλω διὰ τὸν πα-
 ρυνὸν τοῦ Διαδύου. ἄλλα διότι ποσῶς θ-

τὸς ἔχει ἄλλην ἀποστολήν. Αὐτὸς εἶνε ὁ
 λων Βασιλεὺς, καὶ ἔχει καθήκον να μ
 οῖα νὰ βασιλεύσῃ. Ἐὰν δ' εἰς τοῦτο κα
 ται, οὐ ὁρεῖται, ὅθεν τῷ ἀπομένει κα
 πρὸς τὰτα τῆς τερχούσης ὑπηρεσίας τοῦ
 εὐματός. Προσέθετον δ' ὅτι ὁ Διάδοχ
 πρέπει να κατέρχεται εἰς προσωπικὰ ζητή
 τα ὅποια γεννοῖται ὑπηρεσιακῶς, οὐδὲ ν
 ται εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἐφοδίων τοῦ σ

Εἰς τὸν πρῶην ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
γὸν περατώσαντα τὴν ὀμιλίαν τοῦ ἀπὸ
πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκης ὡς ἐξῆς :

Ὁ αξιόμιμος ἐξ Οἴτουλου βουλευτῆς πᾶνθεος νάποδός, διὰ αἰτία τῆς παραίτησίν αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξε ἡ ἀναπήληξη καὶ πλεονάζων 4,300,000 δραχμῶν, τὴν ὅποیان σεν. Ὁμολογεῖ μὲν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Οἴτουλου βουλευτῆς, δι' ἡ πίστωσιν ὑπὸ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὅποιας ἐζητήθη, μὲ τὰς τερασταίαν διατάξεις, εἶδε να προκαλέσῃ παρατήρησιν ποῦρου, ἀλλ' ὑπεστήριξε, δι' ὃ ὑποῖ οἷος ἐπρεπε νὰ παραμεινῇ δὲν ἦτο ὁ ὅτι

των Στρατιωτικών, ὁ ζήτησας τὴν ανα-
ματικὴν πίστωσιν, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν
νομικῶν. Παρέστησαν εἰς τὴν Βουλὴν,
ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε ὑπεύθυ-
τὴν διαχειρίσειν τῶν προϋπολογισμῶν ὅλ-
ῳ ὑπουργείῳ. Παρέστησε τὸν ὑπουργὸν δι-
ονομικῶν ὡς γενικὸν κληθεμὸνά τῶν ὑπὸ
ὅλων.

Αυτή ητο ή θέσις της Κυβερνήσεως, και
μας την αναπληρωτική ταύτην πίστωσιν
δοσε ημέρας έγγεστο υποργικόν συμβούλιον
ο υποργός των Οικονομικών παρέστησι
κολων της θέσεως του· παρέστησαν δε
δύνατον υπό τοιούτους θρουσ ά εξακολο
ευνθινά το υποργείον των Οικονομικών
πίστωσις αναπληρωτική εκ 4,300,000
τοιούτας συνθήκας αιτούμένη, όχι μόνον
βράπει την Κυβέρνησιν, όχι μόνον την
νομικήν κατάστασιν της χρήσεως διαστο
νάκι γινεα διατάξας αμφιβολίας και περί το
λοντος. Διότι ποία ασφαλεία δύναται
πάρχει πλέον περί προϋπολογισμού υποθα
ναι την Βουλήν και συζητούμένον υπό
στην δ' αναπληρωτικόν πιστώσεων 4,30
το ισχύειον του προϋπολογισμού έντελει
τασπρίεται.

Κατὰ τὰ συνδράσασιν ἐκείνην, πρέπει
μολογῶσα καὶ νὰ πιστοποιῇ καὶ ἐπικα-
λῇ μαρτυρίαν ὅλων τῶν συναδελφῶν μου.
ὅτι παρατήρησα ἀγένετο παρὰ τοῦ τότε
γού του Στρατιωτικῆν περὶ γνώσεως,
πολλὰ ὅθεν εἶχον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονο-
μικῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναπληρωματικῆς
παιδείας. Ἐπεὶ οὖν ἐν εὐθύνῃ εἰς τὴν ὑπε-
ρὸς ὑπουργίῳ του καὶ ὀφειλομένην ἀπὸ
ἐμῶν, διατεινόμενος, ὅτι, ἡσυχάζοντες
εἰς ἡμεῖς μεγάλην σπουδαιότητα, εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοῦ, δὲν ἡ-

μετά προσοχής νά παρακολουθη τὰς πιστώσεις του ύπουργείου του, τὴν ἐφαρμογήν τῶν προϋπολογισμοῦ του. Αὐτὰ εἶνε τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐκ τῆς συνεδρίσεως ἐκείνης προέκυψεν ἡ παρατήρησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια, κύριοι!

Ἄλλα τὴν ἀλήθειαν ταύτην δὲν ᾔφειλες ν' ἀναγνωρίσῃ ὁ ἀξιώσιμος βουλευτής ἐξ Οὐτίλλου. Ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ, ὅτι ἡ ἀλήθεια αἰτία τῆς παρατήρησός του δὲν ἦτο ἡ αἰτία ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ὑπὸ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐξ ἑμᾶς ἀρνήγηται, ἀλλ' ὅτι αἱ αἰτία ταύτης ἦτο ἡ διαφωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Διαδόχου ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμόν τοῦ στρατοῦ. Ὑπεστήριξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς παρατήρησός αὐτοῦ εἶνε ἡ διαφωνία αὐτῇ καὶ ὅτι ἔπρεπε θύμῃ τὰς ἀφοσιώσεις του πρὸς τοὺς συνταγματικὰς θεσμοὺς καὶ παρεστήσεν, ὅτι οἱ θεσμοὶ οὗτοι ἐκινδύνουνται καὶ πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλε, ἵνα καὶ Βουλὴ καὶ λαὸς πιστεύσουσιν, ὅτι πράγματι οἱ θεσμοὶ ἡμῶν διατρέχουσιν κίνδυνον καὶ ὅτι περίτρομοι πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς αὐτήν, ἵνα ἀποτρέψωμεν τοὺς ἀπειλοῦντας ἡμᾶς κίνδυνον. Ἄς ἐξετάσωμεν ἂν τοῦτο εἰνε ἀκριβές; Ἄς ἐξετάσωμεν ἂν τοῦτο εἴνε ἀλήθες; ἂν τοῦτο δύναται νὰ ὑποστηρίξηται.

Ὁ Διαδόχος τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου, ὅστις εἶ-
χεν ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καθ' ὃ
εἶχε καθήκον καὶ ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεως, ἣν
κατέχει, τῆς θέσεως τοῦ Διαδόχου τοῦ ἐλλήνι-
κου θρόνου καὶ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ τῆς στρατιωτι-
κῆς, τῶν ὁσίων κατέχει, διότι γινώσκεις πάν-
τες, τί ἐν εἰς ὁ ἀρχαιότερος τῶν στρατηγῶν τοῦ
ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἀσχοληθείς, λέγω, ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου, ἐθεώρουν, ὅτι πρέπει ἦτο
να ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν πότε ὑπουργὸν τὸν Στρα-
τιωτικὸν ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν Στρατιωτικῶν τῆν μελέτην, ἥν ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου εἶχε κάμει. Ἦκουσα χρεῖς,
μετὰ λύπης τὸ ὁμολογῶ, τοῦ κ. ἐξ Οἰτύλου
βουλευτοῦ ἀγγέλλοντός εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐ-
δημοσίευσεν τὴν μελέτην ταύτην καὶ ὅτι διένει-
μεν αὐτὴν καὶ ἐρωτᾷ : Εἶχε δικαίωμα ὁ ἀξιό-
τιμος ἐξ Οἰτύλου βουλευτῆς; γὰρ δημοσίευσιν ἄνευ
τῆς ἀδείας τοῦ Διαδόχου ἐγγράφον αὐτοῦ, ἐμ-
πιστευθῆναι εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν Στρατιωτικόν

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, κύριοι, ὀφείλει ν' ἡ-
πιστήσῃ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος τὸ παρῶκαεν
εἰς αὐτὸν, ἢ νὰ παραδοῇ τοῦτο εἰς τὸν διὰ-
χόν του ὑπουργόν. Περὶ τοῦτου δευτέρα γνώμη
δὲν ὑπάρχει, οὐκ ἔστι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ. Οὐδὲν
δυνατὶ τὴν πράξιν ταύτην νὰ δικαιολογήσῃ,
εἰμὶ δὲ βέβαιος, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν παρακαθη-
μένων ἐν τῇ αἰθυσῇ ταύτῃ, εἴτε καθήμενός
ἐν τῇ πτέρυγι ἐκείνῃ, δύναται νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ πρᾶ-
ξις ἡ γνομεῖνη εἶνε πράξις, ἢ ὅποια ἐπιτρέτετο
εἰς τὸν παραδοθέν Οἱτύλου. Εἰμὶ βέβαιος, ὅτι
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀμφισβητεῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν
παρ' ἐμοῦ λεγόμενων ... Ἡ σωπὴ ὑμῶν, κύ-
ριοι, εἴνε ἡ μᾶλλον ἐμπαντικὴ ἀπόδειξις ὅτι ἡ
πράξις τοῦ βουλευτοῦ Οἱτύλου καταδικάζεται
ὕπο τῆς Βουλῆς συμπαῖς.

Πολλοί. Μάλιστα· μάλιστα.

Τὴν ἀπελθούσαν Κυριακὴν τὴν 7^{ην} πολλοὶ Ἑπαιώται ἐν τῇ αὐθαύτῃ τοῦ Ἑλληνοῦ καὶ διασεκότου περὶ τοῦ ἡγούμενου τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ριζαρείου σχολῆς. Ἐξελίγη δὲ ἐκτεροπῇ ἐπταμελὴς ἡτις δι' ἐνεργείας τὰ δέαντα, ὡς ἐκ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ζαγορίου κ. Ἀθαν. Κ. Λιούτας διηγήτορας ἐλεξε ταῦτα, δι' ὧν ἀριστερῶς ἀπεδείξε τὸ ἀδύνατον τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ριζαρείου σχολῆς μετὰ τῆς Βελαντινέου.

«Κύριε, "Οτι τὸ ἀμετάβατον τῆς Ριζαρίου σχολῆς ἀπαγορεύεται διαδηρῶν καὶ ασφατεῶν τὸν ἄβρουν τῆς διαθήκης, δὲν ὑπάρκει ἀμφιβολία μετὰ τὰ λεγόμενα καὶ δι' ὁμοτιμωμένα ἐν ἰδιαίτερῳ φυλλάδιῳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγγυριάδου, ἀλλὰ διεδόθη ὅτι εὐρέστερον ἐκτελεσται τῆς διαθήκης Ριζάρῳ καὶ συναινεῶσιν εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς σχολῆς· ἄλλ' αὕτῃ ἡ μετάβασις ποικίλῃ

ἐπακολούθημα ἔχει τὸ καταῤῥοχα τῆς
κρίσεως, καὶ οὐχὶ πλεὴν τὴν παρα-
καὶ καταστροφῇσιν ταύτης, διότι κατ'-
τὴν ἐπέρχεται τὸ ἀποτέλεσμα πῶς θά-
μετὰ τὴν συγχύευσιν ἡ σχολή; πῶς θά
κινή; πῶς θά διαχειρίζεται ἡ περιουσία
πῶς θά προτείνειται οἱ καθηγηταὶ καὶ το-
σοῦτοι αὐτῆς; πῶς θά διατίθενται τὰ
σεύματα αὐτῆς; διότι ὡς γνωστόν, ὅλα
προέδου οἱ Ριζάραι καὶ περὶ ὧν αὐτῶν
ἐβλεψαν. Διὰ τὸ ὑποურεῖν οὐ μόνον ἐ-
δεσμευμένον νὰ διορίξῃ καθηγητὰς καὶ τὸ
σοπικὸν αὐτῆς, οἷους τὸ συμβόλιον προ-
αῖτ' εἶνε ὑποურεμένον νὰ ἐπιβλέπῃ, ὡ-
τὰ περισεύοντα χρήματα τῆς σχολῆς νῆ-
χονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς τοῦ ἀπαρ-
εῖς τῶν Ριζάρων μαθητῶν καὶ ἐν γένει ἡ
ρίσις εἶνε ὅλος ἑξαιρετικῇ· ἐνῷ διὰ τῆς σ-
νέσεως τὰ πάντα θά μεταβιβῇσιν καὶ
ἀντὶ μόνου τοῦ νῦν παρούσμενον ζητῶ-
τῆς μεταθέσεως τῆς σχολῆς θά ἐπέλθῃ ἡ
λεβηρία τῆς διαθήκης Ριζάρου καὶ οὗτοι διατε-
λομεν νὰ ἐργασώμεν πάντες, ἰδίᾳ δὲ ἡ
χρησομένη ἐπιτροπὴ, ἵνα ἀποφύγῃμεν οὐ-
νον τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον, ἀλλὰ νῆ-
ύβρις ἐν ὧν καὶ κατὰ Ἡπειρώταις.

Κατ' αὐτὰς μακρὸς ἐγένετο λόγος διορισμοῦ ἀκαδημαϊκῶν καὶ λειτουργίας τῆς ἀκαδημίας ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παντ. εἶπε :

— Θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἴδρσιν τῆς
δημίας, ὁρῶν ὅμως κρῖναι να συστηθῇ
τὴ τμήματα διὰ τὰ ἑλληνικά γραμματικὰ
ἱστορίαν καὶ ἀρχαιολογίαν καὶ οὐχὶ τμήμα
μίας τῶς τέχνης καὶ τῶς ἐπιστήμης. Οἱ
ὡς καὶ αὐτὴ συνθῆκα αὐ σημερινὰ μοῦ φαί
παρέχουσαι δυσχερεῖας διὰ τὴν πραγματο
τοῦ σχεῖου. Οἱ ἐπιστήμονες δὲν εἶνε ὕλη
νεώδεκα τοιοῦτο οὐτε εὐρίσκουν γενναίαν ἀπο
στε ν' ἀρσενισθῶσιν εἰς τὴν κυρίως ἐπιστή
μην ἐργασίαν ἀνεν ἄλλης ἀπασχόλησεως.
α. ἡ Ἀκαδημία σήμερον δὲν ἔχει πόρον
τηρήσεως· πῶς λοιπὸν ἦθελον καλυφθῆναι
διὰ τῆς λειτουργίας; Ὁ αἰδιώμος Σίνας ἐ
ν' ἀφῆσθαι κληροδοτήματα διὰ τὸν σκοπὸν τ
ἀλλὰ ἡ περὶ αὐτοῦ τοῦτο αἰσθητὴν μ
καὶ δὲν ἤρουν ἡ νὰ καταλήπῃ τὸ κληρο
δοτῆ. Κατὰ τὴν ἰσχυρὴν ἐκείνην ὑποκινήσας τὴ
πρὸς ἱδρσιν Ἀκαδημίας ἵσχυα ὁ Ραγκαβ
ὁ Σίνας καὶ αὐτοὶ ἐπεισαν τὸν Σίναν ν
γείρει τὸ μέγαρον, ἀλλὰ καίτοι παρήλθ
χρόνος τίποτε δὲν ἐγένεεν αὐτὸ τοῦ πραγ
νεται ἔργου εἰς τὴν λύσιν. Ἐπειτα νομί
καλὸν εἶναι να προσηρῶν ἄλλα ἀναγκ
έτερα. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἶνε οὐκ
ἔλλειψις μίας ἑδρας διὰ τὴν τουρκικὴν γλ
ἡμφορσας να διορθῇ εἰς λέκτρον.
νὰ διδάσκων τὴν τουρκικὴν. Μετὰ τὴν
εὐρισκόμεθα εἰς πυκνὴν ἐπιμείαν καὶ οὐ
ἔλλοιπεν ἡγορεῖν τὴν τουρκικὴν. Ἀλλ' οὐ
ἡ καθήκοντος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ Ἀ
δης, ὁ ὁποῖος ἐδόξαται τὴν τουρκικὴν ἀ
λείψει μαθητὸν ἀπεχώρησεν, ἦν ὅμως ἡ
μὲν ἀσθητὴ καὶ θεωρῶ ἀνγκαίον τὸν
μὲν ἐνὸς ἑτέρου διὰ τὴν γλῶσσαν παι
τελεῖ ὁ κ. Πανταζῆς ἐν τῇ ἀλλοιουχ
συνομιλίας ἀνεμνηθὲν ἐνὸς κληροδο
πιστοῦ ὁμογενεῶς, ἐγκαταστήμενον ἐν Ρ
ωσσίᾳ ἀποθανὼν ἐν Ρωσσίᾳ ὅτε ἦν ὑπόδ
ἡλλάς, κατέλειπε μίαν χρηματικὴν ποσ
μετὰ παρέλευσιν ἀρριμένου διαστήματος
τὸ ὅποιον ἤθελον ἐπαναῦξοι τοῦτο διὰ τ
ρέψεως τὸν τόκων, ἐδρῆσθαι δύο πανεπι
ἐν Ἑλλάδι. Τὸ κληροδοτήματα τοῦτα ἀν
ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κληροδοτημάτων, τι
ον πρὸ καιροῦ ἔδεικνεν ὁ κ. Φανδρίδης. Τ
ροδοτήματα κατατεθειμένον ἔκτοτε εἰς Τρ
θ' ἀπέτελεσαν ἦν σπουδαῖον κεφάλαιον

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ μέχρι τοῦδε Γιούσμπας Δελβίνου Ἀλὴ ἀγὰς ὅστις ὁμολογουμένως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίας του ἐφέρετο πρὸς πάντας μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἐπεικελίας μετετέθη εἰς Λεσκοβίκον. Ἡ μετὰθεσις αὕτη πολὺ ἐλύπησε τοὺς κατοίκους εἰτινες γνωρίζουσι πάντοτε νὰ ὑπολήπτονται καὶ τιμῶσι τοὺς καλοὺς ὑπαλλήλους ὅτινες περιάπτουσι εἰς τὸ Κράτος αὐτῶν τιμὴν. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ μετετέθη εἰς Δέλβινον ὁ Χουσνὴ Ἐφένδης Κρίζας ἀδελφὸς τοῦ πρώην ἐν Ἀργυροκάστρῳ γιούσμπας Ἰμπραήμ. Ἐφένδης ὁ νέος οὗτος γιούσμπας φημίζεται ὡς αὐθαίρετος καὶ βίαιος καὶ ἰδωμεν ὅποια θὰ εἶνε ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ εἰς Δέλβινον ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιφυλασσόμεθα νὰ τὸν κρίνωμεν.

Ὁ ἀστυνόμος (πολίτσας) Δελβίνου μεταβαίνων πρὸς ἡμερῶν χάριν τῶν ἐορτῶν τοῦ Βαϊραμίου εἰς Φράσαρην τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα ἔφερε μεθ' αὐτοῦ καὶ μικρὰν κορσιδὰ χριστιανὴν 9 ἐτῶν ἐκ τοῦ χωρίου Λούκοβον. Τὸ πρᾶγμα ἐγένετο γνωστὸν καὶ ποικιλοτρόπως σχολιάζεται· λέγεται ὅτι ὁ ἀστυνόμος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ κοράσιον αὐτὸ ἐλαβε τῇ συναινέσει τῆς μητρὸς. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐὰν εἶνε ἀληθές ἐτι περισσώτερον βαρύνει αὐτὸν ἢ εὐθύνῃ τῆς πράξεως· αὐτὸς διωρίσθη ἀστυνόμος δηλ. φύλαξ τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων, ἀντὶ δὲ νὰ ἐκπληρῇ τὰ καθήκοντά ταῦτα γίνεται ἀφορμὴ σκανδάλου, ἀφορμὴ μίσους χριστιανῶν πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς, ἀφορμὴ ἀρπαγῆς ἐνὸς ἀθώου πλάσματος τὸ ὅποιον οὐδεμίαν συνείδησιν ἔχει. Νομίζομεν ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ ἀστυνόμου Δελβίνου εἶνε ἀδικαιολόγητος καὶ πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν πρὸς παραδειγματισμὸν ἄλλων ὅτινες δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσι παρομοίαν πράξιν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ Βαλῆς Ἰωαννίνων μαθάνων τοῦτο θὰ πράξῃ ὅ,τι εἶνε δίκαιον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν παθόντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ὑπηκόων ὀθωμανῶν κατὰ τὰ ἐλληνοτουρκικὰ μεθόρια ἐπιτροπὴ πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν γνῶσιν τῶν πραγματικῶν ζημιῶν τῶν προσγειομένων τοῖς εἰρημένοις κατοίκους ἀποφάσει τῆς Ὑψ. Πύλης ἐνετείλατο τῇ Γεν. Διοικήσει Ἰωαννίνων ὅπως σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ καταλλήλων προσώπων καὶ μεταβάσῃ ἐπὶ τόπου ἐξακριβώσῃ τὴν ἀληθὴ ζημίαν τῶν παθόντων καὶ διὰ μαζικὰ ἀναγγεῖλλη αὐτῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξελεγγέσεων. Ἐπὶ τούτῳ ἐσχηματίσθη δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ληξιαρχείου Μουχιεδίν βέη, μέλη δὲ αὐτῆς διωρίσθησαν ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς διοικήσεως Πρεβέζης Χούσνι Βαζῆφ, ὁ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κτηματολογίου Ἀχμέτ καὶ ὁ β' κομισάριος τῆς ἀστυνομίας Χασπὴ ἐφένδης. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Βαϊραμίου ἀρχεται τοῦ ἔργου αὐτῆς μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου.

Ἐνεκα τῆς ἀπὸ τινων ἡμερῶν εὐδίας καὶ γλυκύτητος τοῦ καιροῦ, αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ κήποι ἐνεδύθησαν τὴν ἐαρινὴν αὐτῶν στολὴν· πολλὰ δένδρα ἤρξαντο νὰ θάλλωσι παρακαίρως. Πολλὰ δὲ οἰκογένειαι τῶν Χριστιανῶν ἐπωφελήθησαν ἐκ τῆς ἐκτάκτου καλοκαιρίας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξῆλθον εἰς τοὺς κήπους καὶ ἀμπελόνας πρὸς ἀναψυχὴν.

Τὴν τρίτην Ἰανουαρίου περὶ τὴν 10ην ὥραν τουρκιστὶ ἐλαφρὸς σεισμὸς ἐλαβε χώραν ἐν Λεσκοβίκῳ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνευ οὐδενος δυστυχήματος εἰς οἰκοδομὰς καὶ εἰς ἀθρώπους. Ἐπίσης ἐλαφρὸς σεισμὸς συνέβη καὶ ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 11 ἐνεστῶτος.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Νοεμβρίου 1315 καὶ ἀριθ. 150 πρὸς τὴν Γεν. τοῦ Βιλαετίου Διοίκησιν.

Ἐπειδὴ ἐγνώσθη ὅτι τινὲς κατέχοντες ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν δημοσίους γαίας (ἀραζὶ ἐμεριγέ) ὠροῦνται αὐτὰς ἐπ' ὀνόματι διαφύ-

ρων ἐκκλησιῶν ὅπως μετασχηματισθῶσιν εἰς νεκροταφεῖα, ἢ ἀφιερώνουσιν αὐτὰς δι' ἄλλους διαφόρους σκοποὺς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τελεία ἰδιοκτησία τοιούτων γαιῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον (βεϊτ-ούλ-μάλ) ἡ δὲ παραχώρησις αὐτῶν γίνεται ἐκ μέρους τοῦ κράτους· διὰ τοῦτο ὁ διὰ τίτλου κάτοχος τοιούτων γαιῶν, πρὶν γίνῃ τελείος κύριος αὐτῶν δι' αὐτοκρατορικὸν μιλκναμέ, συνωδὰ τῷ 121 ἄρθρῳ τοῦ περὶ γαιῶν νόμου, δὲν δύναται ν' ἀφιέρωσιν αὐτάς. Ἐντέλλονται ὅθεν οἱ ἀρμόδιοι ἵνα μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς διὰ τίτλων κατόχους τοιούτων γαιῶν ν' ἀφιέρωσι ταύτας δι' οἰονδήποτε σκοπὸν πρὶν γίνωσι τελεῖοι κύριοι δι' ἐπὶ τούτῳ αὐτοκρατορικῆς ἀδείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκοντο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μανασὴ οἱ κ. κ. Θεοφάνης Βακουλίδης, Θεόδωρος Μουκόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Μουκόπουλος. Ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Γρεβνίτιον ὁ κ. Ἰωάννης Πατίκος ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἰωάννου καὶ ὁ κ. Νικόλαος Βραχότας. Διὰ Φλαμπουράριον δὲ ὁ κ. Δημήτριος Γούλας, καὶ ὁ κ. Εὐστάθιος Στεργίου.

Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ἀπόστολος Τσάντης.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχεται ἡ ἐκδοσις νέας ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τῶν Δήμων». Συντάκτης αὐτῆς εἶνε ὁ ἐπὶ δύο δημοτικὰς περιόδους ἐργασθεὶς ἐν τῷδημαρχεῖῳ Ἀθηνῶν κ. Ἀναστάσιος Κέντρος· συνεπὶς πείρῃν ἔχων τοῦ ἔργου ὅπερ ἀναλαμβάνει.

Ὁ κ. Ἰωάννης Βλαχογιάννης ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσιν φιλολογικῆς περιοδικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Προτύλεια». Συνδρομὴ προπληρωτέα 10 φυλλαδίων εἶνε ὁ 10 τοῦ δὲ ἐξωτερικοῦ φρ 10. Εγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῷ ἐκδότῃ καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ, Μπέκ, Μπόρτ καὶ Ἑστίας.

Πολύμηνα Παναγιωτίδου, ἀδελφὴ τοῦ φίλου τιμηματάρχου ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν κ. Ἀρ. Παναγιωτίδου, ἡ πρώτη γυνὴ ἣτις ἐλαβε διπλωμα φερμακοποιῶν ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ πρὸ μηνῶν δὲ ἴδρυσεν καὶ ἰδίῳν φαρμακεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν Ζωοδόχου Πηγῆς, προσβλήθεισα ὑπὸ ἐξείας νίσου τελευτήσασα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καταλιπούσα βιθύτατον πένθος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς καὶ θρηνηθεῖσα παρ' ὅλων τῶν γνωρίμων· ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξήμερησεν τὰς ἀρετὰς αὐτῆς ἡ δεσποινὴς φοιτήτρια τῆς ἱατρικῆς Παπαγεωργίου.

Ὁ φίλατος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικηγόρος κ. Δημ. Μάρκου ἀφίκετο προχθὲς εἰς Ἀθήνας καὶ μετὰ χαρὰς εἶδομεν αὐτὸν ἡμεῖς τε καὶ πάντες οἱ ἄλλοι φίλοι· ἐπὶ ὀκταετίαν διαμένων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέστη ἀληθὺς προσφίλης ἡ δὲ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐμράνισις τοῦ πολλῆν παρέχει ἡμῖν χαρὰν.

Διὰν ἐπαξίως ἀπενεμήθη καὶ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων ὁ ἐπίσημος διδασκαλικὸς βαθμὶς Ἀριστα κατὰ μίαν τῶν τελευταίων συνεδριῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Ἡμῶν Πανεπιστημίου, καὶ ἦν προσήλθεν εἰς ἐξετάσεις νέας τῶσον λαμπρῶς κατ' ἰκανοποίησιν, ὡς ὁ τὴν ἐσπέραν τὴν παρελθούσης Τετάρτης κατέχων τὸ ἐδώριον τοῦ ἐξεταζομένου ὑποψήφιου διδάκτωρ. Ὁ ἐξ Ἡπείρου Φίλ. Γουνόπουλος ἀριστεύς διδάκτωρ ἀναγορευόμενος ἐφάνη ἀντάξιός τῆς τε μεγαλυνόμενου Ζωσιμαίας Σχολῆς, ἥτις τὰ πρῶτα νάματα τῆς παιδείας παρέσχεν αὐτῷ καὶ τῶν Κληρικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, ἐν αἷς ὑπὸ τὴν πεπνυμένην καθοδηγίαν διαπρεπῶν καθηγητῶν ὡς ὁποδοθὲς ἐποιήσατο τὰ πρῶτά του βήματα ἐν τῇ θείᾳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμῃ. Παρελθὼν μελέτης καὶ ἐργασίας ἀκόλου καὶ ἐνδελειχθεὶς, τῶσον ἐπαξίως στεφθεὶν ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, παρὸν, συνέχεια τοῦ παρελθόντος τούτου, μόρφωσις κοινωνικὴ ἀστυνότης καὶ μετ' ὅλας τῆς χαρακτῆρος ἐπίσης ἀποτελοῦσι διὰ τὸν νεαρόν καὶ εὐέλπιδά τοῦτον ἐπιστήματα, ὅν ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν, τὰ μεγαλειότερα ἐλέγχον ἀρίστης καὶ ἐν τῇ πράξει ἐπιτυχίας, ἣν τῷ εὐχόμεθα. Πολλοὶ φίλοι.

Μετὰ μεγάλης ἡμῶν χαρὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐκ τῶν Κατανοχάριον τῆς Ἡπείρου διαπρεπὴς τῆς ἱατρικῆς Ἐπιστήμης Βασίλειος Χ. Γαρούσης ἱατρός παρεπιδεμῶν ἐπαύθη πρὸ τισσάρων μηνῶν, λόγῳ ἀλλαγῆς κλίματος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς υγείας του, ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἀγγλιτὴν τοῦ πατοῖδα ἀνθρώπου τελείως καὶ οὕτω μετὰ χαρὰς θὰ ἐπανιδῶσιν αὐτὸν οἱ συμπατριῶται του ἐπανερχόμενον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του εἰς τὴν ἀγγλιτὴν καὶ μόνην τοῦ πατρίδα.

Δεινὴ συμφορὰ ὑπέκυψεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐν Βώλῳ Ἡπειρώτου Γυμνασιάρχου κ. Γεωργίου ἀπολέσαντος τὸν μονάρχιδον υἱὸν τοῦ Κωνσταντ. Τὴν κηδεῖαν παρηκολούθουν ὅλοι οἱ Ἡπειρώται καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων Βώλου. Ἐπὶ δὲ στέφανοι συνώδευον τὸν νεκρόν. Κατὰ τὴν ταφὴν ὁ ἀποχριστικὸς τοῦ θρηνοῦντος πατὴρ ἐκχρυσεν ὥστε πάντες νὰ κλαύσῃσι. Συλλυπούμεθα ἐκκαρδίως τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σεβ. Διδασκάλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν.Δ. Ἰάσιοι. ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν ὅπως ἐπὶ φουλὰττομεν διὰ τὸν Γ'. τόμον Δωδάνης. Ἐυχαριστοῦμεν διὰ φωτογραφίαν σας· περὶ τῶν ἄλλων ἐν ἐπιστολῇ θὰ σας ἀπαντήσωμεν. — Σπ.Δ. Πορτ-Σαῖδ. Ἐὰ φροντίσωμεν νὰ σας ἔρχεται τακτικὰ τὸ φύλλον. — Χ. Γ. Βόνιτσα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· ευχαριστοῦμεν Χ. Γ. Ἀσόναν. Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν. Σὰς γράσομεν ταχυδρομικῶς διὰ τὰ ἄλλα. — Σ. Ἀστ. Κιστόβον. Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν καὶ ἀρχεται ἡ συνδρομὴ σας ἀπὸ 15 Μαρτίου· θὰ στείλητε δὲ ἡ φρ. 5 εἰς 15 Σεπτεμβρίου 900 ἢ 15 εἰς 15 Σεπτεμβρίου 901 Μ. Α. Βοστώνη. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας ἀπὸ 901 εἰς 901 καὶ σας ευχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν πατριωτικὴν σας ταύτην φροντίδα ὑπὲρ τοῦ φύλλου.

Οἰοσθήποτε ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον λαμβάνει τὸ φύλλον παρακαλεῖται νὰ εἰδοποιῇ δι' ἐνὸς δελταρίου. Ὁ δὲ λαμβάνων τὸ φύλλον ἄλλου ὅστις προηγουμένως εἶχε τὸ αὐτὸ κατὰστημα καὶ δὲν τὸ ἐπιστρέψῃ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς καὶ ἐστὶν τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν ὀλίγων ἀμακατίζηδων.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ ἀνευπροσκλησέων ἐμβάζωσι τὴν συνδρομὴν τῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο πράττοντες οὐκ ἀλύνουσι τὸν συντάκτην τοῦ φύλλου νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καὶ τῶν διαφύρων Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ τὸν ἀπαλάσσουν ἀπὸ τὴν ἀνιάραν ἐνόχλησιν νὰ συντάσσῃ δελτάρια καὶ νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν τοῦ γράφον «Σὰς παρακαλοῦμεν καὶ σας παρακαλοῦμεν κτλ. ἐμβάσατε τὴν συνδρομὴν σας».

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ
Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτων, (ὠτόρροϊαν, πολὺποδας τῶν ὠτων διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὀστέων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος (σίφυλιν, φθίσιν, πολὺποδας, καρκῖνον κλπ.) δι' ὅλους νεωτάτης μεθόδου καὶ τελειωτάτων ἐργαλείων ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοῦτο μεταβάς εἰς Παρισίους παρακολούθησας τὰς προόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ὡραὶ ἐπισκέψεως 10—12 καὶ 3—5 ναθ' ἐκάστην.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12, ἀκτικρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ»,
ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ
(ἐναντι πλατείας Δικαστηρίων)

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠγέφξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσσει ὁ ἐκ Ζιγορίου πασίγνωστος Δημήτριος Στυλιανῶ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὕρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσδομάρη καὶ Κ. Σκαρᾶ.

Τελεῖα ἐφαρμογὴ ἀπάντων τῶν φορεμάτων, κομψότης καὶ νεωτερισμός· ἐφάμιλλος τῶν μεγαλειτέρων καταστημάτων τῆς πρωτευούσης, τιμαὶ ἀκαταγώνιστοι. Ὁδὸς Νικίου 2 καὶ Κολοκοτρώνη 56.

Καπνὰ Ἀρτης

ΚΑΠΝΑ γευστικώτατα.

ΚΑΠΝΑ ἀρωματικώτατα

ΚΑΠΝΑ διὰ θέρια κλῆδες

Εὕρισκει τις μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς κα' πνοπωλεῖον αἱ Βουλῆς ὅπερ διευθύνει ὁ γνωστὸς Ἡπειρώτης Ι. Κόνιαρης

Ποδρά καὶ Σιγαρέτα διάφορα
12—Ὁδὸς Σταδίου—12

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λιχανῶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου κα' θριότης ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ. Τιμαὶ ἀκαταγώνισται εἶνε τὰ μόνα συστατικὰ διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖο.